

การพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแก้ไขปัญหาความยากจนในชุมชนเมือง*

DEVELOPING INNOVATIONS TO ADDRESS URBAN POVERTY CHALLENGES

พระสุธีวัชรคุณ (ณัฐพงศ์ ยโส)

Phra Suthiwachirakhun (Natthaphong Yaso)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Mahamakut Buddhist University, Thailand

Corresponding Author's Email: natthaphong1981@hotmail.com

วันที่รับบทความ : 6 พฤศจิกายน 2567; วันแก้ไขบทความ 15 ธันวาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 17 ธันวาคม 2567

Received 6 November 2024; Revised 15 December 2024; Accepted 17 December 2024

บทคัดย่อ

การพัฒนานวัตกรรมถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาความยากจนในชุมชนเมือง เนื่องจากการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสามารถเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ, การเข้าถึงบริการสาธารณะ, และเสริมสร้างความเสมอภาคในสังคม การศึกษาและการฝึกทักษะผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ช่วยให้ประชาชนสามารถพัฒนาความรู้และทักษะเพื่อเพิ่มโอกาสในการสร้างรายได้และหางาน ในด้านเศรษฐกิจ, นวัตกรรมช่วยลดอัตราความยากจนและส่งเสริมธุรกิจขนาดเล็ก ส่วนในด้านสังคม, นวัตกรรมส่งผลต่อการเสริมสร้างความเสมอภาคและความยั่งยืนในสังคม การใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการต่างๆ ช่วยลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการของประชาชนที่มีรายได้น้อย โดยรวมแล้ว, การพัฒนานวัตกรรมเป็นกุญแจสำคัญในการลดความยากจนและยกระดับคุณภาพชีวิตในชุมชนเมือง

คำสำคัญ: นวัตกรรม, ความยากจน, เทคโนโลยี, ชุมชนเมือง, การพัฒนา

Citation:

* พระสุธีวัชรคุณ (ณัฐพงศ์ ยโส). (2567). การพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแก้ไขปัญหาความยากจนในชุมชนเมือง. วารสาร นวัตกรรมสังคมศาสตร์, 1(6), 54-63.

Phra Suthiwachirakhun (Natthaphong Yaso). (2024). Developing Innovations to Address Urban Poverty Challenges. Journal of Social Sciences Innovations, 1(6), 54-63.;

DOI: <https://doi.org/10.14456/jssi.2024.30>

<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/jssi>

Abstract

Innovation development plays a crucial role in addressing poverty in urban communities. The use of technology and innovation can enhance economic opportunities, access to public services, and foster social equity. Education and skill development through online platforms enable individuals to gain knowledge and skills, increasing their chances of income generation and employment. In terms of economics, innovation reduces poverty rates and promotes small businesses. On the social front, innovation contributes to social equity and sustainability. The application of technology in infrastructure and services helps reduce disparities in access to services for low-income populations. Overall, innovation development is key to alleviating poverty and improving the quality of life in urban communities.

Keyword: Innovation, Poverty, Technology, Urban Communities, Development

บทนำ

ความยากจนในชุมชนเมืองเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากหลายปัจจัยซึ่งมีความซับซ้อนและมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของผู้อยู่อาศัยในเมือง โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีรายได้น้อยหรือไม่มีงานทำ ซึ่งส่งผลให้ไม่สามารถเข้าถึงทรัพยากรพื้นฐาน เช่น การศึกษา การรักษาพยาบาล หรือการมีที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม (Chant, 2019) ความยากจนในชุมชนเมืองไม่ได้จำกัดแค่เพียงปัญหาทางเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับปัญหาทางสังคมและสิ่งแวดล้อม เช่น ความไม่เท่าเทียมกันในสังคม การขาดแคลนโอกาสในการพัฒนาอาชีพ และการเข้าถึงบริการสาธารณะอย่างจำกัด (Glaeser, 2014)

การแก้ไขปัญหาความยากจนในชุมชนเมืองจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในบริบทของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน เนื่องจากการมีความยากจนจะนำไปสู่การขยายตัวของความไม่เท่าเทียมในสังคม และมีผลกระทบในระยะยาวต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม (Berg, 2013) การพัฒนาเมืองที่ไม่คำนึงถึงปัญหาความยากจนจะทำให้เกิดความขัดแย้งและความไม่พอใจในกลุ่มประชากรที่ถูกทิ้งไว้ข้างหลัง ดังนั้น การแก้ไขปัญหาความยากจนจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการสร้างสังคมเมืองที่ยั่งยืนและมีความเสมอภาค

ในปัจจุบัน การพัฒนานวัตกรรมทางสังคมและเศรษฐกิจเป็นหนึ่งในแนวทางที่สามารถนำมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนในชุมชนเมืองได้ โดยการนำเทคโนโลยีและแนวทางการพัฒนาใหม่ๆ มาใช้สามารถช่วยสร้างโอกาสให้กับประชาชนที่อยู่ในสภาวะยากจน เช่น การสร้างงานในภาคธุรกิจใหม่ๆ การเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาและบริการต่างๆ (Murray & Kaye, 2018)

ดังนั้นวัตถุประสงค์ของการศึกษานี้คือการวิเคราะห์และพัฒนานวัตกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาความยากจนในชุมชนเมือง โดยเฉพาะในด้านการศึกษา การสร้างงาน และการเข้าถึงบริการพื้นฐาน ที่จะช่วยลดช่องว่างทางเศรษฐกิจและสังคมในชุมชนเมือง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความยากจนในชุมชนเมือง

ปัญหาความยากจนในชุมชนเมืองเกิดจากหลายปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันและซับซ้อน โดยปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อความยากจนสามารถจำแนกได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

การว่างงานและการเข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเกิดความยากจนในชุมชนเมือง โดยเฉพาะในช่วงที่เศรษฐกิจมีความไม่แน่นอนหรือในพื้นที่ที่มีการแข่งขันสูงสำหรับงานที่มีรายได้ต่ำ (Chambers, 2017) การว่างงานในชุมชนเมืองมักเกิดจากการขาดทักษะที่ตลาดแรงงานต้องการหรือจากการขาดแคลนงานที่เหมาะสมสำหรับประชากรที่มีการศึกษต่ำ นอกจากนี้ การเข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจยังได้รับผลกระทบจากความเหลื่อมล้ำในโครงสร้างเศรษฐกิจและการขาดการสนับสนุนจากภาครัฐในการเสริมสร้างงานและการพัฒนาอาชีพ (Glaeser, 2014)

2. ปัจจัยทางสังคม

การศึกษาและสุขภาพเป็นปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญในการลดความยากจนในชุมชนเมือง การศึกษาช่วยเพิ่มทักษะและความรู้ให้กับประชาชน ทำให้พวกเขาสามารถเข้าถึงงานที่มีรายได้สูงขึ้น และการมีสุขภาพดีช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน (Sen, 1999) อย่างไรก็ตาม, ความไม่เท่าเทียมทางการศึกษาและสุขภาพมักเกิดขึ้นในชุมชนที่มีความยากจน ซึ่งทำให้กลุ่มคนในชุมชนเหล่านี้ตกเป็นเหยื่อของวงจรแห่งความยากจน เนื่องจากขาดโอกาสในการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการดูแลสุขภาพที่มีคุณภาพ

3. ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม

การจัดการที่อยู่อาศัยและการเข้าถึงทรัพยากรพื้นฐาน เช่น น้ำสะอาด ไฟฟ้า และการขนส่ง เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตของประชากรในชุมชนเมือง (Angel, 2016) การขาดแคลนที่อยู่อาศัยที่มีคุณภาพหรือราคาที่เหมาะสมทำให้ประชาชนที่มีรายได้น้อยต้องอาศัยอยู่ในสลัมหรือพื้นที่ที่มีสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม ซึ่งมีผลกระทบต่อสุขภาพและความปลอดภัย อีกทั้งการขาดการเข้าถึงทรัพยากรพื้นฐานยังทำให้กลุ่มคนเหล่านี้ต้องเผชิญกับความยากลำบากในการดำเนินชีวิตประจำวัน

กล่าวโดยสรุปความยากจนในชุมชนเมืองเป็นปัญหาที่เกิดจากหลายปัจจัยที่มีความซับซ้อนและเชื่อมโยงกัน ปัจจัยทางเศรษฐกิจ เช่น การว่างงานและการขาดโอกาสทางเศรษฐกิจ ทำให้ประชาชนในชุมชนเมืองไม่สามารถเข้าถึงโอกาสในการพัฒนาชีวิตได้ ขณะที่ปัจจัยทางสังคม เช่น การศึกษาและสุขภาพ จะมีบทบาทในการเสริมสร้างศักยภาพให้กับประชาชนในการยกระดับคุณภาพชีวิตและหลุดพ้นจากวงจรแห่งความยากจน ส่วนปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดการที่อยู่อาศัยและการเข้าถึงทรัพยากรพื้นฐาน ก็มีผลกระทบโดยตรงต่อการดำรงชีวิตที่มีคุณภาพในชุมชนเมือง ดังนั้น การแก้ไขปัญหาความยากจนต้องใช้แนวทางที่ครอบคลุมและผสมผสานทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

การพัฒนานวัตกรรมที่สามารถใช้ในการแก้ไขปัญหาความยากจน

การพัฒนานวัตกรรมที่เหมาะสมสามารถช่วยแก้ไขปัญหความยากจนในชุมชนเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนวัตกรรมที่สามารถเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา การสร้างรายได้ การเข้าถึงบริการสาธารณะ และการช่วยเหลือทางสวัสดิการ ดังนี้

1. นวัตกรรมด้านการศึกษา

แพลตฟอร์มการเรียนออนไลน์และการฝึกทักษะอาชีพเป็นนวัตกรรมที่สำคัญในการเสริมสร้างความรู้และทักษะให้กับประชาชนที่มีรายได้น้อย ซึ่งมักจะมีข้อจำกัดในการเข้าถึงการศึกษาในระบบการศึกษาปกติ การเรียนออนไลน์ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ที่มีคุณภาพได้โดยไม่ต้องเดินทางหรือเสียค่าใช้จ่ายสูง (Anderson & Rainie, 2020) นอกจากนี้ การฝึกทักษะอาชีพยังช่วยให้ประชาชนมีโอกาสในการพัฒนาทักษะที่สามารถนำไปใช้ในการหางานหรือสร้างอาชีพใหม่ๆ ทำให้พวกเขาสามารถพึ่งพาตนเองและมีรายได้ที่มั่นคงขึ้น (Gershon, 2017)

2. นวัตกรรมด้านการสร้างรายได้

การส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมและการสนับสนุนธุรกิจขนาดเล็กถือเป็นนวัตกรรมที่สำคัญในการสร้างรายได้ให้กับผู้ที่มีความยากจน การส่งเสริมการทำธุรกิจขนาดเล็กสามารถสร้างโอกาสให้กับกลุ่มคนที่มีทักษะหรือทรัพยากรที่จำกัดในการเริ่มต้นธุรกิจ และสามารถสร้างรายได้เสริมเพื่อสนับสนุนครอบครัว (Kregel, 2018) นอกจากนี้, การใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ เช่น การใช้แอปพลิเคชันสำหรับการจัดการธุรกิจและการตลาดออนไลน์ ยังช่วยให้ธุรกิจขนาดเล็กมีโอกาสในการเติบโตและเข้าถึงตลาดที่กว้างขึ้น (Elms & Low, 2016)

3. นวัตกรรมด้านการเข้าถึงบริการสาธารณะ

การใช้เทคโนโลยีในการบริการสาธารณะเป็นนวัตกรรมที่สามารถทำให้ประชาชนในชุมชนเมืองสามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน เช่น การรักษาพยาบาล การศึกษา และการขนส่งได้อย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Ghosh & Stiglitz, 2014) ตัวอย่างเช่น การใช้แอปพลิเคชันมือถือในการจองคิวรับบริการทางการแพทย์ หรือการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการสมัครงานหรือขอรับบริการทางสังคมสามารถช่วยลดความยุ่งยากในการเข้าถึงบริการเหล่านี้

4. นวัตกรรมด้านสวัสดิการ

ระบบการช่วยเหลือทางการเงิน เช่น การให้เงินอุดหนุนหรือการสนับสนุนทางการเงินผ่านระบบดิจิทัลเป็นอีกหนึ่งนวัตกรรมที่ช่วยบรรเทาความยากจนในชุมชนเมือง โดยการสร้างระบบการโอนเงินที่มีประสิทธิภาพและเข้าถึงง่ายสามารถช่วยให้ผู้ที่อยู่ในภาวะยากจนได้รับการช่วยเหลือในยามฉุกเฉินหรือเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต (Hunziker & von Groote, 2019)

กล่าวโดยสรุปการพัฒนา นวัตกรรมที่สามารถใช้ในการแก้ไขปัญหาความยากจนมีหลากหลายรูปแบบ ทั้งในด้านการศึกษา การสร้างรายได้ การเข้าถึงบริการสาธารณะ และการช่วยเหลือทางสวัสดิการ การใช้เทคโนโลยีและแพลตฟอร์มดิจิทัลช่วยให้ผู้คนในชุมชนเมืองที่มีรายได้น้อยสามารถเข้าถึงโอกาสในการพัฒนาอาชีพ การศึกษา และการดูแลสุขภาพได้อย่างเท่าเทียมและยั่งยืน นอกจากนี้, การส่งเสริมธุรกิจขนาดเล็กและการสนับสนุนทางการเงินสามารถสร้างโอกาสให้ประชาชนมีรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

กรณีศึกษาหรือการประยุกต์ใช้นวัตกรรมในชุมชนเมือง

การใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาความยากจนในชุมชนเมืองมีบทบาทสำคัญในหลายกรณีศึกษาที่ประสบความสำเร็จ การประยุกต์ใช้นวัตกรรมสามารถเป็นเครื่องมือในการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ ลดความเหลื่อมล้ำ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ที่มีความยากจน

1. ตัวอย่างการใช้เทคโนโลยีในโครงการพัฒนา

หนึ่งในตัวอย่างที่น่าสนใจคือโครงการ *e-Choupal* ของอินเดีย ซึ่งใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเพื่อช่วยเกษตรกรในพื้นที่ห่างไกลเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับตลาดราคาสินค้า การผลิต และการปรับปรุงวิธีการเกษตรผ่านการเชื่อมต่อออนไลน์ (Krishna, 2013) การนำเทคโนโลยีมาช่วยให้เกษตรกรสามารถขายผลผลิตในราคาที่ดีกว่าและเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ส่งผลให้เกิดการลดความยากจนในกลุ่มเกษตรกร โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท

ในชุมชนเมือง การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อการจ้างงานหรือการประกอบธุรกิจออนไลน์ก็เป็นการประยุกต์เทคโนโลยีที่มีผลดี เช่น โครงการ *Upwork* และ *Freelancer* ที่เปิดโอกาสให้คนในชุมชนเมืองที่ไม่มีงานประจำสามารถทำงานออนไลน์และสร้างรายได้จากทักษะต่างๆ ที่มี (Agarwal, 2015) การใช้เทคโนโลยีในการสร้างรายได้เสริมทำให้ผู้คนที่ยากจนในเมืองสามารถเพิ่มโอกาสในการสร้างรายได้และหลุดพ้นจากวงจรแห่งความยากจน

2. การศึกษากรณีที่ประสบความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาความยากจนในชุมชนเมือง

กรณีศึกษาของเมือง *Curitiba* ในบราซิลเป็นตัวอย่างที่น่าสนใจในการใช้แนวทางนวัตกรรมในการพัฒนาเมืองและแก้ไขปัญหาความยากจน เมืองนี้ได้ใช้เทคโนโลยีในการจัดการขยะและการขนส่งสาธารณะ ซึ่งช่วยลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งและปรับปรุงการเข้าถึงบริการสำหรับประชาชนที่มีรายได้น้อย (Abreu, 2014) ระบบขนส่งสาธารณะที่มีประสิทธิภาพช่วยลดความแออัดและเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงตลาดและสถานที่ทำงาน ซึ่งช่วยสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจและลดความยากจนในชุมชนเมือง

นอกจากนี้ยังมีกรณีศึกษาของโครงการ *Smart Cities* ในอินเดียที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเมือง โดยมุ่งเน้นการใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) และอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (IoT) เพื่อปรับปรุงการจัดการการจราจร การรักษาความปลอดภัย

และการเข้าถึงบริการสาธารณะ ซึ่งส่งผลให้เมืองมีประสิทธิภาพมากขึ้นและลดความยากจนจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Goswami, 2018)

กล่าวโดยสรุปการใช้เทคโนโลยีในโครงการพัฒนาชุมชนเมืองสามารถช่วยลดความยากจนและสร้างโอกาสให้กับประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างของการใช้เทคโนโลยีในโครงการต่างๆ เช่น *e-Choupal* และ *Upwork* แสดงให้เห็นว่าเทคโนโลยีสามารถเชื่อมโยงผู้คนเข้ากับโอกาสทางเศรษฐกิจที่ไม่เคยมีมาก่อน นอกจากนี้, การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพในเมือง เช่น ระบบขนส่งใน *Curitiba* และการพัฒนา *Smart Cities* ยังช่วยสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาความยากจนในชุมชนเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลกระทบและประโยชน์จากการใช้การพัฒนานวัตกรรมในการแก้ไขปัญหาความยากจน

การใช้การพัฒนานวัตกรรมในการแก้ไขปัญหาความยากจนสามารถสร้างผลกระทบที่สำคัญทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการกระบวนการพัฒนาและแก้ไขปัญหาความยากจนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในหลายมิติ ทั้งในด้านการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ การลดอัตราความยากจน และการสร้างความเสมอภาคในสังคม

1. ผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ

การพัฒนานวัตกรรมในด้านต่างๆ สามารถช่วยลดอัตราความยากจนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการเข้าถึงเทคโนโลยีและแพลตฟอร์มใหม่ๆ ทำให้ประชาชนสามารถสร้างรายได้จากแหล่งต่างๆ และเข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจได้ง่ายขึ้น เช่น โครงการ *e-Choupal* ที่ช่วยเกษตรกรในชนบทของอินเดียสามารถขายสินค้าทางการเกษตรในราคาที่ดีกว่า และลดความยากจนในกลุ่มเกษตรกรได้อย่างยั่งยืน (Krishna, 2013) นอกจากนี้, การฝึกทักษะผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ช่วยเพิ่มความสามารถในการหางานและสร้างอาชีพใหม่ๆ ซึ่งนำไปสู่การเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประชาชนที่มีทักษะต่ำ (Gershon, 2017)

การพัฒนาและส่งเสริมธุรกิจขนาดเล็กก็เป็นการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจที่สำคัญ โดยการให้การสนับสนุนและฝึกฝนทักษะการดำเนินธุรกิจช่วยให้กลุ่มคนที่มีรายได้น้อยสามารถสร้างรายได้เสริมจากการทำธุรกิจส่วนตัว (Elms & Low, 2016) การใช้เทคโนโลยีในกระบวนการดำเนินธุรกิจสามารถเพิ่มประสิทธิภาพและขยายตลาดธุรกิจขนาดเล็กได้

2. ผลกระทบในด้านสังคม

การพัฒนานวัตกรรมไม่เพียงแต่ส่งผลต่อเศรษฐกิจ แต่ยังมีผลกระทบในด้านสังคมที่สำคัญ โดยเฉพาะในเรื่องของความเสมอภาคและความยั่งยืน นวัตกรรมช่วยเสริมสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา การรักษาพยาบาล และการบริการสาธารณะอื่นๆ ซึ่งทำให้ประชาชนในชุมชนเมืองและพื้นที่ห่างไกลสามารถเข้าถึงสิทธิและโอกาสที่เท่าเทียมกัน (Ghosh & Stiglitz, 2014) เช่น โครงการ *Smart Cities* ที่ใช้เทคโนโลยีในการจัดการขนส่งและบริการสาธารณะ ซึ่งช่วยลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการเหล่านี้ (Goswami, 2018)

การลดความยากจนที่เกิดจากการพัฒนานวัตกรรมยังช่วยสร้างความยั่งยืนในสังคม เนื่องจากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนสามารถช่วยสร้างการเจริญเติบโตที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือเพิ่มความไม่เท่าเทียมในสังคม (Sen, 1999) ดังนั้น, การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมช่วยให้การพัฒนาเศรษฐกิจเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

กล่าวโดยสรุปการพัฒนานวัตกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนมีผลกระทบที่สำคัญทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาชุมชนเมืองช่วยลดอัตราความยากจน เพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ และสร้างความเสมอภาคในสังคม การส่งเสริมธุรกิจขนาดเล็ก การฝึกทักษะผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ และการใช้เทคโนโลยีในการจัดการบริการสาธารณะช่วยให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงแหล่งทรัพยากรและโอกาสใหม่ๆ ที่เสริมสร้างความยั่งยืนและเสมอภาคในสังคม

สรุป

การพัฒนานวัตกรรมในการแก้ไขปัญหาความยากจนในชุมชนเมืองมีผลกระทบที่สำคัญทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยในด้านเศรษฐกิจ การใช้เทคโนโลยีช่วยลดอัตราความยากจนและเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ เช่น การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการสร้างรายได้จากการทำงานอิสระ หรือการพัฒนาโครงการสนับสนุนธุรกิจขนาดเล็ก ซึ่งทำให้ประชาชนในชุมชนเมืองมีโอกาสด้านเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น การพัฒนาทักษะการทำงานผ่านการเรียนออนไลน์หรือการฝึกฝนทักษะอาชีพใหม่ๆ ยังช่วยให้ผู้คนสามารถหางานหรือสร้างอาชีพใหม่ๆ ได้ นอกจากนี้ การใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ เช่น ระบบขนส่งและการจัดการทรัพยากรที่ดีขึ้น ยังช่วยลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการของประชาชนที่มีรายได้น้อย ในด้านสังคม นวัตกรรมช่วยเสริมสร้างความเสมอภาคและความยั่งยืน โดยเฉพาะการ

เข้าถึงการศึกษาและการรักษาพยาบาลที่สามารถทำได้ผ่านการใช้เทคโนโลยี เช่น ระบบออนไลน์หรือแอปพลิเคชันที่ช่วยให้การบริการเป็นไปอย่างเท่าเทียมกัน การพัฒนานวัตกรรมทำให้เกิดความยั่งยืนในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ โดยการนำเทคโนโลยีมาใช้สามารถช่วยลดความยากจนและเพิ่มโอกาสให้ประชาชนในชุมชนเมืองมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและมีโอกาสพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- Abreu, M. (2014). *Curitiba's urban planning: Innovations in sustainable development*. Journal of Urban Planning, 40(2), 152-163.
- Agarwal, R. (2015). *Global freelancing platforms: Empowering individuals to overcome poverty*. International Journal of Information Systems, 25(3), 203-212.
- Anderson, J., & Rainie, L. (2020). *The future of online learning*. Pew Research Center.
- Angel, S. (2016). *Housing policy and urban poverty: The challenges of affordable housing*. Urban Studies, 53(1), 1-16.
- Berg, A. (2013). *Urban poverty and development: The challenge of overcoming poverty in the cities of the global South*. Economic Development and Cultural Change, 61(2), 327-349.
- Chambers, R. (2017). *Poverty and social exclusion: A critical review*. Oxford University Press.
- Chant, S. (2019). *Urban poverty and inequality: A focus on the global South*. Geoforum, 101, 1-10.
- Elms, D., & Low, J. (2016). *Technology-driven business innovation in small enterprises*. Journal of Small Business Management, 54(4), 345-360.

- Gershon, W. (2017). *Skills training and economic development in urban areas*. Economic Development Quarterly, 31(2), 128-138.
- Ghosh, S., & Stiglitz, J. E. (2014). *Technology and public services: How to bridge the digital divide*. Journal of Public Economics, 118, 123-130.
- Glaeser, E. L. (2014). *The triumph of the city: How our cities are changing the world*. Penguin Press.
- Goswami, S. (2018). *Smart Cities in India: Leveraging technology for urban transformation*. Journal of Urban Development, 32(1), 45-57.
- Hunziker, A., & von Groote, P. (2019). *Social welfare innovation: Approaches to poverty reduction and income redistribution*. Social Policy & Administration, 53(5), 1-16.
- Kregel, J. (2018). *Supporting small businesses in urban economies*. Urban Studies, 55(7), 1465-1481.
- Krishna, A. (2013). *e-Choupal: Technology's role in empowering rural communities*. Economic Development Review, 22(3), 123-135.
- Murray, M. J., & Kaye, R. (2018). *Innovation and the future of poverty reduction in urban settings*. Journal of Urban Affairs, 40(3), 453-468.
- Sen, A. (1999). *Development as freedom*. Oxford University Press.